

§. III.

Qui vero erant *secundi ordinis*, Enthusiasmi fermento paulatim aut infecti aut immerfi, aut librorum pessimorum lectione aut fanaticorum Doctorum auscultatione, aut hominum a Satana seductorum conversatione, conventiculisque clanculariis paulatim in publicos ac velut Theatrales actus transmutatis, inescati, Inspirationis opus *pro divino* habuerunt, & celebrarunt, monitique audacter defendendum putarunt, tanta equidem in nonnullis promptitudine, ut rem nisi probe exploratam haberes, satis bene defensam crederes, in aliis ea animi verborumque contradictione, ut in negotio malae fidei versari eos, protinus deprehendas. Etiam si vero non unius religionis sint homines, sed prout quisque in suo coetu magistros ad Enthusiasmum pronos habuit & sectatus est: in eo tamen omnes consentiunt, quod a Deo constituti sint peculiari auspicio & benedictione in nova quadam Ejus Oeconomia eaque extraordinaria ab ordinaria haecenus consueta longissime remota, adeo ut quae hinc inde desiderari posse videantur, neque plane negari possint esse instar defectuum, ea omnia testari credant, quod sint *saltem praegustus ac praeludia ad Oeconomiae illius excellentiorem gradum proxime imminentem*, in quo Deus se fidelibus suis multo adhuc luculentius immediate conspicuum manifestaturus sit, quam haecenus per Verbi praedicationem & Sacramentorum administrationem, mediante ministerio factam, illud fecerit. Haec enim tanquam puerorum crepundia locum non amplius tunc habere, sed dispensationem longe eminentiorem & praeclariorem proxime instare. Testim. Veritatis sic dicto & nuper edito. p. 108.

§. IV.

Nec erat mirum, quod in hanc inconditam & absurdam, manifeste praeterea Enthusiasticam, sententiam se